

2011 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) sprendimas byloje (Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10) prieš Gerardo García SL

(Sujungtos bylos C-256/10 ir C-261/10) ⁽¹⁾

(Direktyva 2003/10/EB — Poveikio vertės — Triukšmas — Klausos apsauga — Veiksmingumas)

(2011/C 204/19)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10)

Atsakovė: Gerardo García SL

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — 2003 m. vasario 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/10/EB dėl būtiniausių sveikatos ir saugos reikalavimų, susijusių su fizinių veiksnių (triukšmo) keliama rizika darbuotojams (Septynioliktoji atskira Direktyva, kaip apibrėžta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 42, p. 38; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 300), aiškinimas — Viršytas triukšmo lygis, dėl kurio galima imtis veiksmų siekiant išvengti triukšmo poveikio ar jį sumažinti — Direktyvos veiksmingumas

Rezoliucinė dalis

- 2003 m. vasario 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/10/EB dėl būtiniausių sveikatos ir saugos reikalavimų, susijusių su fizinių veiksnių (triukšmo) keliama rizika darbuotojams (septynioliktoji atskira direktyva, kaip apibrėžta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje), iš dalies pakeista 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/30/EB, turi būti aiškinama taip, kad darbdavys, kurio įmonėje kasdienis darbuotojus veikiančio triukšmo lygis, išmatuotas neatsižvelgiant į asmeninių klausos apsaugos priemonių naudojimo poveikį, viršija 85 dB(A), neįvykdo šioje direktyvoje nustatytų įpareigojimų paprasčiausiai aprūpindamas darbuotojus tokiomis klausos apsaugos priemonėmis, leidžiančiomis sumažinti kasdienį triukšmo poveikį iki mažesnio nei 80 dB(A) lygio, nes darbdavys privalo įdiegti techninių ar organizacinių priemonių programą, skirtą triukšmo poveikiui sumažinti iki žemesnio nei 85 dB(A) triukšmo lygio, išmatuoto neatsižvelgiant į asmeninių klausos apsaugos priemonių naudojimo poveikį.
- Direktyva 2003/10, iš dalies pakeista Direktyva 2007/30, turi būti aiškinama taip, kad ja nereikalaujama, jog darbdavys darbuotojams, kuriuos veikia didesnis nei 85 dB(A) triukšmo lygis, išmatuotas neatsižvelgiant į asmeninių klausos apsaugos priemonių naudojimo poveikį, mokėtų atlyginimo priedą vien dėl to, kad jis neįdiegė techninių ar organizacinių priemonių programos, skirtos

kasdieniam triukšmo poveikiui sumažinti. Tačiau nacionalinėje teisėje turi būti numatytas atitinkamas mechanizmas, kuriuo būtų užtikrinama, kad darbuotojas, kurį veikia didesnis nei 85 dB(A) triukšmo lygis, išmatuotas neatsižvelgiant į asmeninių klausos apsaugos priemonių naudojimo poveikį, galėtų reikalauti, kad darbdavys laikytųsi šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalyje nustatytų prevencinių įpareigojimų.

⁽¹⁾ OL C 221, 2010 8 14.

2011 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje Union Investment Privatfonds GmbH prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), Unicre-Cartão International De Crédito SA

(Byla C-308/10 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Reglamentas (EB) Nr. 40/94 — 74 straipsnio 2 dalis — Protestui pagrįsti skirti įrodymai, nepateikti per šiuo tikslu nustatytą terminą — Neatsižvelgimas — Apeliacinės tarybos diskrecija)

(2011/C 204/20)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Union Investment Privatfonds GmbH

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujama G. Schneider, Unicre-Cartão International De Crédito SA

Dalykas

Apeliacinis skundas dėl 2010 m. balandžio 27 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) sprendimo Union Investment Privatfonds prieš VRDT — Unicre Cartão International De Crédito, T-392/06, kuriuo Teismas atmetė vaizdinių nacionalinių prekių ženklų „UniFLEXIO“, „UniVARIO“ ir „UniZERO“ 35 ir 36 klasių prekėms ir paslaugoms savininko ieškinį dėl 2006 m. spalio 10 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo atmesti apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo, kuriuo atmetas ieškovo protestas dėl vaizdinio Bendrijos prekių ženklo „unibanco“ 36 ir 38 klasių prekėms registracijos, panaikinimo — Neteisingas Reglamentas (EB) Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies aiškinimas — Apeliacinės tarybos diskrecija dėl protestui pagrįsti skirtų įrodymų, pateiktų praėjus šiuo tikslu nustatytam terminui

Rezoliucinė dalis

- Atmesti apeliacinį skundą.
- Priteisti iš Union Investment Privatfonds GmbH bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 246, 2010 9 11.